

Súd: Okresný súd Pezinok  
Spisová značka: 42C/33/2018  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1718200211  
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2019  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Bučková  
ECLI: ECLI:SK:OSPK:2019:1718200211.8

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Pezinok v konaní pred sudkyňou JUDr. Denisou Bučkovou v právnej veci žalobcu: C. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom S.Ā. X, XXX XX Z., práv. zast. Mgr. Mária Čechová, advokát, so sídlom Lipová 18/C, 900 23 Viničné, proti žalovanému: A. Š., nar. XX.XX.XXXX, I. E.Ā. XXX/XX, XXX XX S. M., práv. zast. Mgr. Ján Ondáš, advokát, so sídlom Jelšova 11, 831 01 Bratislava, o náhradu škody, takto

### rozhodol:

- I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 174,58 EUR zastavuje.
- II. Vo zvyšku súd žalobu zamietá.
- III. Žalovaný nemá nárok na náhradu trov konania.

### odôvodnenie:

1. Žalobou zo dňa 25.01.2018 doručenou tunajšiemu súdu dňa 26.01.2018 sa žalobca voči žalovanému domáhal náhrady škody vzniknutej mu v súvislosti s trestným činom žalovaného, za ktorý bol žalovaný uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu Pezinok, č. k. 1T/92/2015 zo dňa 28.12.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 28.01.2016

2. Trestným rozkazom Okresného súdu Pezinok, spis. zn. 1T/92/2015 zo dňa 28.12.2015 bol žalovaný uznaný vinným za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona. Podľa žalobcu mu v súvislosti s trestným činom žalovaného vznikla ujma na zdraví, titulom ktorej požaduje žalobca náhradu straty na zárobku, bolestné a nemajetkovú ujmu v peniazoch vo výške 2.000 EUR. Zároveň požaduje aj náhradu úrokov z omeškania a to vo výške 8 % ročne od 07.12.2016 až do zaplatenia. Žalobca sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu snažil so žalovaným mimosúdne dohodnúť a požadoval od žalovaného náhradu škody v celkovej výške 2.362,22 EUR bez úroku z omeškania. Žalovaný mailom zo dňa 06.12.2016 uznal, že sa chcel mimosúdne dohodnúť a uznáva svoju vinu, avšak k dohode napokon neprišlo.

3. K žalobe sa podaním doručeným súdu dňa 22.02.2018 vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že za skutok, za ktorý bol trestným rozkazom uznaný za vinného bol odsúdený na trest povinnej práce vo výmere 200 hodín, ktorý v plnej miere vykonal. Zároveň mu bola uložená povinnosť uhradiť Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a. s. Krajskej pobočke v Bratislave škodu vo výške 1.473,15 EUR, ktorá jej vznikla v dôsledku úhrady nákladov na liečenie žalobcu, ako aj povinnosť nahradiť Sociálnej poisťovni, pobočka Bratislava škodu vo výške 407,10 EUR, ktorá jej vznikla v dôsledku vyplácania nemocenských dávok uhrádzaných žalobcovi počas jeho dočasnej pracovnej neschopnosti (ďalej už len „PN“) v období od 24.01.2015 do 22.03.2015. Svoje podližnosti žalovaný uhradil. Žalovaný potvrdil vyjadrenie žalobcu, že tento navrhol mimosúdne vyriešenie náhrady škody, o ktoré mal žalovaný záujem, avšak k mimosúdnej dohode nakoniec neprišlo, keďže žalobca požadoval náhradu škody vo výške 5.000 EUR a výpočet tejto sumy

nevedel nijako zdôvodniť. O mimosúdnu dohodu sa snažila aj právna zástupkyňa žalobcu, pričom požadovala sumu vo výške 2.362,22 EUR. Ani tento pokus však nevedol k uzatvoreniu mimosúdnej dohody o náhrade škody, nakoľko žalobca nebol schopný preukázať spôsob výpočtu požadovanej sumy a zároveň nebol ochotný pristúpiť na splácanie dohodnutej sumy v rámci splátkového kalendára, ktorý by zohľadňoval finančnú situáciu žalovaného.

K nárokom na náhradu škody, ktoré si žalobca voči žalovanému žalobou uplatňuje žalovaný uviedol, že čo sa týka náhrady škody na zárobku vo výške 862,22 EUR, tento považuje za premlčaný z dôvodu, že dvojročná premlčacia doba začala podľa žalovaného žalobcovi plynúť odo dňa, kedy mu bola vyplatená posledná dávka nemocenského. V zmysle žalobcom priloženého Potvrdenia o výške vyplatených dávok vydaného Sociálnou poisťovňou dňa 23.03.2015 boli nemocenské dávky vo výške 407,10 EUR žalobcovi vyplatené v období od 24.01.2015 do 22.03.2015. Z uvedeného má vyplývať, že žalobca si mal nárok na náhradu straty na zárobku počas svojej PN uplatniť na súde najneskôr do 22.03.2017. Vzhľadom k uvedenému považuje žalovaný predmetný nárok na náhradu škody na zárobku počas trvania PN žalobcu v období od 24.01.2015 do 22.03.2015 za premlčaný a vzniesol námietku premlčania. Čo sa týka sumy 862,22 EUR, ktorú žalobca požaduje uhradiť ako náhradu za stratu na zárobku, podľa názoru žalovaného žalobca pri jej výpočte nepostupoval podľa platnej legislatívy. Poukázal pri tom na § 446 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa suma náhrady za stratu na zárobku počas PN určí - vypočíta rovnako ako úrazový príplatok vypočítaný podľa zásad uvedených v § 84 - 87 zákona č. 461/2003 Z. o. o sociálnom poistení. Podľa uvedeného predstavuje sumu náhrady za stratu na zárobku žalobcu počas jeho PN v období od 24.01.2015 do 22.03.2015 suma 202,13 EUR. Žalovaný žiadal pre prípad, ak by súd neuznal uplatnený nárok žalobcu za premlčaný, preveriť správnosť výšky uplatneného nároku. Zároveň poukázal na ustálenú prax, keď v obdobných prípadoch sa na preukázanie príjmov samostatne zárobkovo činnnej osoby (ktorou je aj žalobca) vyžaduje daňové priznanie za predchádzajúci kalendárny rok, v danom prípade za rok 2014 a nie faktúry, ktoré predložil žalobca a ktoré mal tento vystaviť svojmu obchodnému partnerovi v období nasledujúcom po skončení jeho PN.

4. K požadovanej náhrade za bolesť vo výške 1.500 EUR žalovaný upriamil pozornosť na § 3 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia v znení neskorších predpisov (ďalej už len zákon č. 437/2004 Z. z.). V zmysle uvedeného ustanovenia sa náhrada za bolesť poskytuje na základe lekárskeho posudku, pričom v zmysle § 8 ods. 3 citovaného zákona sa lekársky posudok vydáva písomne. Pri určení celkovej sumy ako náhrady za bolesť spôsobenej poškodeniami zdravia sa následne vychádza z bodového ohodnotenia, ktoré prisúdil jednotlivým zraneniam posudzujúci lekár v písomnom lekárskom posudku. Podľa vedomostí žalovaného si žalobca do dnešného dňa (t. j. 22.02.2018) lekársky písomný posudok neobstaral, takže nie je možné zhodnotiť, či žalobcom uplatňovaná suma pri náhrade za bolesť je alebo nie je relevantná. Žalovaný v uvedenej súvislosti poukázal na § 8 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z. z. ktorý uvádza, že lekársky posudok sa vydáva len čo možno zdravotný stav poškodeného považovať za ustálený. Žalobcova PN skončila 22.03.2015, pričom žalovaný je názoru, že zdravotný stav žalobcu bol po skončení PN ustálený a jeho pracovný a súkromný život nebol utrpenou ujmu nijako poznačený. Z uvedených dôvodov má žalovaný za to, že 23.02.2015 začala žalobcovi plynúť dvojročná premlčacia doba, aby si obstaral písomný lekársky posudok, na základe ktorého si mohol uplatňovať konkrétnu sumu ako náhradu za bolesť spôsobenú zlomeninou pravej laktovej kosti s posunom a zlomeninou X. rebra na pravej strane trupu bez posunu. Žalovaný má za to, že premlčacia doba na uplatnenie tohto nároku žalobcu uplynula dňa 23.03.2017 a uvedený nárok žalobcu je z tohto dôvodu premlčaný. Navyše z dôvodu absencie písomného lekárskeho posudku sa žalovaný k výške uplatneného nároku nevie relevantne vyjadriť.

5. Posledným nárokom, ktorý si žalobca voči žalovanému uplatnil je náhrada nemajetkovej ujmy, pričom žalovaný považuje tento nárok žalobcu za bezpredmetný. Žalovaný uviedol, že žalobca nijako nešpecifikoval a ani nepreukázal, v čom mala spočívať jeho údajná nemajetková ujma, ktorú utrpel v dôsledku vyššie uvedených škôd na jeho zdraví. Zároveň upozornil na skutočnosť, že žiadna platná legislatívna úprava nijakým spôsobom neupravuje možnosť, že by si poškodený, ktorý utrpel škodu na zdraví, mohol uplatňovať aj náhradu nemajetkovej ujmy. Navyše aj tento nárok žalobcu žalovaný považuje za premlčaný. K požadovanej náhrade úroku z omeškania zo žalovanej sumy žalovaný poukázal na to, že žiaden zo žalobcom uplatnených nárokov nebol doteraz súdom priznaný a teda k plneniu týchto nárokov žalobcu nebol žalovaný zaviazaný nijakým právoplatným a vykonateľným rozhodnutím súdu. Z uvedeného vyplýva, že sa žalovaný neuhradením doteraz nepriznaných nárokov žalobcu nemohol dostať do omeškania.

Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť z dôvodu premlčania uplatnených nárokov a z dôvodu, že ich výške je stanovená v rozpore s platnou legislatívou úpravou a ustálenou judikatúrou súdov.

6. Na vyjadrenie žalovaného reagoval žalobca podaným doručeným súdu dňa 30.04.2018, v ktorom uviedol, že povinnosť vyplatiť určitú peňažnú čiastku poisťovni vznikla povinnosť regresného nároku voči poisťovni ako náhrady škody k poisťovnej udalosti, čím táto skutočnosť nezakladá právo žalovaného na zníženie nároku na náhradu škody žalobcu tak, ako sa o to vo svojom vyjadrení pokúša. Ohľadom nároku na náhradu škody žalobca tvrdí, že predmetný nárok nie je podľa jeho názoru premlčaný, nakoľko v zmysle § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka plyní dvojročná subjektívna premlčacia doba, ktorá začína plynúť od momentu, kedy sa poškodený dozvie o tom, kto za ňu zodpovedá. Žalobca sa pritom v tomto prípade dozvedel kto za škodu zodpovedá až momentom nadobudnutia právoplatnosti trestného rozkazu č. k. 1T/2/2015, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 28.01.2016. Podľa zákona plyní aj objektívna premlčacia doba, ktorá začína plynúť dňom nasledujúcim po dni, kedy k takémuto zásahu došlo. V zmysle uvedeného má žalobca za to, že námietka premlčania žalovaného vzhľadom na vyššie uvedené neobstojí, nakoľko žaloba bola podaná dňa 26.01.2018, teda 2 dni pred uplynutím dvojročnej subjektívnej premlčacej doby. Výšku náhrady škody na zárobku žalobca prepočítal v zmysle § 446 Občianskeho zákonníka v spojitosti s osobitným právnym predpisom (č. k. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení) a táto činí sumu 279,64 EUR. Výšku nároku prepočítal v zmysle predložených faktúr súdu, ktoré boli podľa tvrdenia žalobcu riadne zapracované do daňového priznania. Žalobca zároveň upravil a doplnil žalobu na náhradu škody a žiadal o uplatnenie nároku na náhradu škody na zárobku vo výške 279,64 EUR. Žalobca sa ďalej vyjadril aj k nároku na náhradu za bolesť kde konštatoval, že posudok je dokladom, ktorý potvrdzuje už vytrpenú a zistenú bolesť v určitom období. Fakt, že písomný lekársky posudok nebol k žalobe priložený nerozporoval, avšak nakoľko za dátum zistenia bolesti nemožno podľa jeho názoru považovať výlučne deň vyhotovenia posudku ošetrojúceho lekára, ale treba brať do úvahy deň, kedy došlo k poškodeniu na zdraví. Ani tento nárok nepovažuje žalobca za premlčaný a zákon podľa neho počas tejto doby umožňuje lekárske posudky zabezpečiť. Z ohľadom na uvedené požiadal žalobca o poskytnutie dodatočnej lehoty na predloženie písomného lekárskeho posudku. K náhrade nemajetkovej ujmy, ktorú žalovaný napadol ako náhradu škody, ktorá nemá oporu v právnej legislatíve, žalobca poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu spis. zn. 7Cdo/65/2013, v ktorom Najvyšší súd zhrnul, že rámec špeciálnej úpravy odškodnenia ujmy na zdraví fyzickej osoby nezahŕňa aj ochranu dôstojnosti osoby dotknutej neoprávneným zásahom i práva na súkromný a rodinný život, čiže ten, kto utrpí škodu na zdraví, môže v zmysle platnej právnej úpravy a ustálenej judikatúry požadovať i nárok na náhradu nemajetkovej ujmy. Ani tento nárok nepovažuje žalobca za premlčaný s poukazom na to, že žaloba bola podaná dňa 26.01.2018, t. j. 2 dni pred uplynutím dvojročnej subjektívnej doby. Ohľadne nároku na úrok z omeškania žalobca poukázal na § 563 Občianskeho zákonníka, pričom uviedol, že zákonodarca formu výzvy neurčuje a preto je potrebné za výzvu považovať aj návrh na začatie konania podaný veriteľom, teda žalobcom.

7. Svoje vyjadrenie žalobca ešte doplnil podaním doručeným súdu dňa 28.05.2018, ktorým zároveň doložil do spisu písomný lekársky posudok a ktorým tiež požiadal o pripustenie zmeny petitu tak, že namiesto pôvodne žalovanej výšky náhrady škody 4.362,22 EUR zobral svoj návrh v časti istiny 174,58 EUR späť a požadoval od žalovaného zaplataenie sumy vo výške 4.187,64 EUR spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania od 07.12.2016 do zaplataenia.

8. Po vyjadrení predbežného právneho názoru súdu na pojednávaní konanom dňa 16.01.2019 doručil žalovaný svoje ďalšie vyjadrenie, v ktorom upriamil pozornosť na Rozsudok NS SR č. k. 4Cdo/15/2003 v ktorom sa uvádza: „... iba v prípade, ak sa dostatočne preukáže zníženie dôstojnosti alebo vážnosti v spoločnosti v značnej miere, môže byť výnimočne priznaná nemajetková ujma v peniazoch.“ „... náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch sa prizná len ak má súd za preukázané, že došlo k skutočnému (nestačí len možnosť) zníženiu dôstojnosti, vážnosti alebo postavenia v spoločnosti, ktoré má značnú intenzitu, nie iba intenzitu bežnej, krátkodobo pôsobiacej ujmy.“ Žalovaný poukázal na to, že pri posudzovaní nároku na nemajetkovú ujmu sa musí prihliadnuť na okolnosti, za ktorých došlo k vzniku škody, v tomto prípade k poškodeniu zdravia žalobcu. Z obsahu trestného spisu vedeného na Okresnom súde Pezinok pod spis. zn. 1T/92/2015 vyplýva, že k útoku žalovaného na žalobcu došlo po tom, ako žalobca zásadným spôsobom obťažoval priateľku žalovaného. Žalovaný ďalej dodáva, že dňa 30.11.2015 žalobca pri uplatňovaní nároku na náhradu škody v trestnom konaní požadoval iba zadostučinenie a nepožadoval náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Podľa názoru žalovaného je nanajvyš zvláštne,

že pol roka po škodovej udalosti, kedy mohla byť intenzita údajného zníženia dôstojnosti a vážnosti žalobcu v spoločnosti v dôsledku útoku žalovaného najvyššia, postačovalo mu odškodnenie vo forme zadostučinenia, ktoré sa realizuje formou ospravedlnenia. Štyri roky po škodovej udalosti však žalobca požaduje v rámci súdneho konania náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Žalovaný poukázal aj na to, že žalobca poznal rozhodné okolnosti (osoba škodcu a výška nemajetkovej ujmy) pre uplatnenie si nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch a mohol si ho riadne uplatniť už v prebiehajúcom trestnom konaní a nie až žalobou podanou dňa 26.01.2018. Z uvedeného dôvodu považuje žalovaný tento nárok za premlčaný. Ohľadom nároku na náhradu za stratu na zárobku počas PN a nároku za bolestné žalovaný zotrval na svojich predchádzajúcich tvrdeniach, že oba vyššie uvedené nároky sú premlčané. Z výpovedi žalobcu zo dňa 10.09.2015 pred vyšetrovateľom OO PZ Pezinok vyplýva, že žalobca osobu škodcu poznal už nasledujúci deň po útoku, t. j. 26.01.2015. V tejto súvislosti upozornil žalovaný na rozsudok NS SR č. k. 1Cdo/82/2009 z 28.05.2010: „...Poškodený sa totiž dozvie o tom, kto za škodu zodpovedá, v okamihu, kedy preukázateľne získal informáciu o skutkových okolnostiach, na základe ktorých si môže urobiť dostatočný úsudok o tom, ktorá určitá (konkrétna) osoba za škodu zodpovedá. Nejedná sa tu preto o nespochybniteľnú istotu o takomto zodpovedajúcom subjekte a ani o stav právneho záveru o zodpovednosti tejto osoby. ...Táto znalosť škodcu, ktorou od uvedeného dňa žalobca disponoval, by už v tom čase nepochybne stačila na podanie žaloby. Nebol teda daný dôvod, aby sa plynutie tzv. subjektívnej premlčacej doby u práva na náhradu škody viažuce sa k nastolenej otázke, kedy sa žalobca dozvedel, kto za škodu zodpovedá, začalo odvíjať až od právoplatnosti uvedeného rozsudku... „

Ďalej uviedol, že výšku náhrady za stratu na zárobku počas PN spôsobenej konaním žalovaného poznal žalobca najneskôr dňa 23.03.2015, kedy mu bola vyplatená posledná nemocenská dávka. Obdobne mohol žalobca objektívne stanoviť výšku bolestného už v marci 2015, kedy bol jeho zdravotný stav po incidente stabilizovaný a nič mu nebránilo v tom, aby jeho bolesť bola obodovaná v rámci písomného znaleckého posudku, o ktorého vypracovanie však žalobca požiadal až v máji 2018.

9. Aj žalobca sa vyjadril po predbežnom právnom posúdení a to podaním doručeným dňa 08.02.2019, v ktorom uviedol, že pred podaním žaloby na náhradu škody musí mať poškodený vedomosť o škode a to nie len vedomosť o protiprávnom úkone alebo o škodnej udalosti, ale aj o možnosti vyčíslenia nároku na náhradu škody, aby táto mohla byť uplatnená žalobou na súde. Poukázal na rozhodnutie NS SR, spis. zn. 4MCdo/13/2013 zo dňa 29.04.2015 „... subjektívna premlčacia doba je dvojročná a na začatie jej plynutia vždy treba rešpektovať subjektívnu stránku poškodeného týkajúcu sa jeho: a) vedomosti o škode (teda nie o protiprávnom úkone či o jeho škodnej udalosti) ako o určitej majetkovej alebo nemajetkovej ujme určitého druhu a rozsahu, ktorú možno objektívne vyčísliť v peniazoch do takej miery, aby poškodený mohol svoj nárok na náhradu škody uplatniť na súde. Okamih vzniku škody, resp. vedomosť poškodeného o tejto škode sa pritom nemusí zhodovať s okamihom škodnej udalosti či s protiprávnym konaním; b) vedomosť o tom, kto za vzniknutú škodu zodpovedá, teda o zodpovednom subjekte.“ Na základe uvedeného má žalobca za to, že nepostačuje len poukazovanie žalovaného na moment, kedy žalobca vo výpovedi v trestnom konaní uviedol, že vie, kto za škodu zodpovedá, ale išlo o zodpovednosť určenú trestným rozkazom, v ktorom bol uvedený aj páchatel skutku, v dôsledku ktorého prišlo k vzniku škody na zdraví a ten bol definitívne známy až po nadobudnutí právoplatnosti trestného rozkazu. Zároveň považoval žalobca za potrebné uviesť, že pokiaľ Okresný súd Pezinok v trestnom rozkaze odkázal žalobcu na občianskoprávne konanie s uplatnením si nároku na náhradu škody, v zmysle ustálenej judikatúry R 22/1979 je civilný súd viazaný rozhodnutím o tom, že bol spáchaný trestný čin, kto ho spáchal, do akej miery sú znaky skutkovej podstaty trestného činu zároveň okolnosťami významnými pre rozhodnutie o náhrade škody. Žalobca má za to, že nárok na náhradu škody si uplatnil v primeranej lehote, kedy sa mohol dozvedieť všetky relevantné skutočnosti pre posúdenie uplatňovaného nároku. Nároky nepovažuje za premlčané, nakoľko pri nároku na náhradu za bolestné začína subjektívna dvojročná premlčacia doba plynúť momentom, kedy sa zdravotný stav poškodeného dá považovať za ustálený zdravotný stav a to podľa názoru žalobcu nenastáva po skončení pracovnej neschopnosti. Lekársky posudok, v ktorom je ohodnotená bolesť je možné vydať len čo nastane ustálený zdravotný stav. Žalobca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Košice, spis. zn. 3Co/181/2012 zo dňa 23.05.2013 a v zmysle uvedenej judikatúry považuje svoj zdravotný stav za ustálený rok po skončení PN a to ku dňu 22.03.2016, pričom žaloba na súd bola podaná dňa 26.01.2018. K nemajetkovej ujme uviedol, že túto považuje za ujmu, ktorá sa premieťa do psychickej sféry fyzickej osoby a jej postavenia v spoločnosti. Utrpenými zraneniami, ktoré mu boli zo strany žalovaného spôsobené sa podľa slov žalobcu premietli do jeho vnútorného prežívania a spoločenského života, a to vraj zásadným spôsobom. V čase útoku pracoval žalobca v pokerovom klube. Po protiprávnom zásahu bol dočasne PN, čo znamenalo,

že si zamestnávateľ musel nájsť náhradu. Po skončení PN a po nástupe do práce v podvedomí trpol, či sa nemôže zopakovať podobná udalosť, ruka žalobcu po úraze už nebola v takej istej kondícii ako predtým. V dôsledku uvedeného utrpelo sebavedomie žalobcu a jeho pracovná povosť, keďže mu bolo odmietnuté pokračovať v práci v takom rozsahu, ako robil pred úrazom. Pracovný výkon z dôvodu zlomenej ruky už nebol taký, aký zamestnávateľ požadoval, čo žalobca znášal veľmi zle. Na základe uvedených skutočností a vnútorného prežívania negatívnych dopadov úrazu sa preto rozhodol hľadať si prácu inde. Jeho snaha však nebola úspešná, čo ho vrhlo do ešte väčšej depresie a tak sa žalobca rozhodol odísť do zahraničia. Škoda na zdraví teda spôsobila žalobcovi veľké fyzické a psychické ťažkosti v jeho osobnom živote.

10. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej už len „CSP“) žalobca môže vziať žalobu späť.

11. Podľa § 145 ods. 2 CSP ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

12. Podľa § 146 ods. 1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

13. Vzhľadom na to, že žalobca uplatnil svoje právo disponovať s podanou žalobou a podaním doručeným na tunajší súd dňa 28.05.2018 upravil svoj návrh a petit žaloby, čím zároveň vzal žalobu v časti istiny 174,58 EUR späť, súd konanie v súlade s ustanovením § 145 ods. 2 a § 146 ods. 1 CSP v časti zastavil tak ako je uvedené vo výroku I. rozsudku. Keďže k čiastočnému späťvzatiu žaloby došlo skôr, než sa začalo pojednávanie, súhlas žalovaného k čiastočnému späťvzatiu nebol potrebný.

14. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom trestného spisu 1T/92/2015, s listinnými dôkazmi : žalobou, faktúrami č. 2015/01, 2015/02, 2015/03, 2015/04, 2015/05, 2015/06, 2015/07, predžalobnou výzvou zo dňa 05.12.2016, písomnými vyjadreniami strán sporu, lekárskeho posudkom o bolestnom a sťaženi spoločenského uplatnenia a ostatným obsahom spisu, nariadil vo veci pojednávanie a po takto vykonanom dokazovaní a zistil tento skutkový a právny stav:

15. Z obsahu trestného spisu 1T/92/2015 sud zistil, že žalovaný v presne nezistenom čase zo dňa 23.01.2015 do 24.01.2015 v Pezinku na Fajgalskej ulici pred podnikom Vitamin Galery Pub fyzicky napadol žalobcu tak, že ho dvakrát kopol do rebier, v dôsledku čoho žalobca spadol na zem a keď sa postavil, tak ho opäť kopol do pravej ruky a trupu vpravo, čím mu spôsobil zlomeninu tela pravej laktbovej kosti s malým posunom a zlomeniu X. rebra vpravo bez posunu, ktoré si vyžiadali lekárske ošetrenie a následné operačné riešenie v celkovej anestézii a ktorému znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia priznáva celkovú dobu liečenia cca 35 maximálne 42 dní. Za tento skutok bol žalovaný uznaný vinným z trestného činu ublíženia na zdraví a odsúdený k trestu povinnej práce vo výmere 200 hodín.

16. Z obsahu trestného spisu súd ďalej zistil, že žalobca si pri preštudovaní vyšetrovacieho spisu dňa 30.11.2015 uplatnil nárok na náhradu škody, ktorú vyčíslil na sumu 3.500 EUR. Uplatnená škoda pozostávala z náhrady škody za ušlý zisk, z bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia a zo zadosťučinenia.

17. Okresný súd Pezinok o náhrade škody v rámci trestného konania nerozhodol a žalobcu odkázal na občianske súdne konanie.

18. Z faktúry č. 2015/01, ktorú vystavil žalobca spoločnosti CONCORD CARD, s. r. o. dňa 05.02.2015, s dátumom splatnosti 28.02.2015 vyplýva, že bola fakturovaná suma na úhradu vo výške 733,20 EUR.

19. Z faktúry č. 2015/02, ktorú vystavil žalobca spoločnosti CONCORD CARD, s. r. o. dňa 01.04.2015, s dátumom splatnosti 08.04.2015 vyplýva, že bola fakturovaná suma na úhradu vo výške 359,25 EUR.

20. Z faktúry č. 2015/03, ktorú vystavil žalobca spoločnosti CONCORD CARD, s. r. o. dňa 08.05.2015, s dátumom splatnosti 31.05.2015 vyplýva, že bola fakturovaná suma na úhradu vo výške 967,20 EUR.

21. Z faktúry č. 2015/04, ktorú vystavil žalobca spoločnosti CONCORD CARD, s. r. o. dňa 08.06.2015, s dátumom splatnosti 30.06.2015 vyplýva, že bola fakturovaná suma na úhradu vo výške 613,60 EUR.
22. Z faktúry č. 2015/05, ktorú vystavil žalobca spoločnosti CONCORD CARD, s. r. o. dňa 05.08.2015, s dátumom splatnosti 31.08.2015 vyplýva, že bola fakturovaná suma na úhradu vo výške 630,50 EUR.
23. Z faktúry č. 2015/06, ktorú vystavil žalobca spoločnosti CONCORD CARD, s. r. o. dňa 05.09.2015, s dátumom splatnosti 30.09.2015 vyplýva, že bola fakturovaná suma na úhradu vo výške 956,80 EUR.
24. Z faktúry č. 2015/07, ktorú vystavil žalobca spoločnosti CONCORD CARD, s. r. o. dňa 05.10.2015, s dátumom splatnosti 31.10.2015 vyplýva, že bola fakturovaná suma na úhradu vo výške 95 EUR.
25. Z potvrdenia o výške vyplatených dávok vyplýva, že žalobcovi bola počas jeho PN v období od 24.01.2015 do 22.03.2015 vyplatená suma nemocenského v celkovej výške 407,10 EUR.
26. Podľa lekárskeho posudku o bolestnom a o sťažení spoločenského uplatnenia vypracovaného dňa 25.05.2018 MUDr. Tatianou Sallaiovou, všeobecnou lekárkou pre deti a dospelých, bolo žalobcovi v časti bolestného priznaných 100 bodov v zmysle zákona č. 437/2004 Z. z.
27. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.
28. Podľa § 441 Občianskeho zákonníka ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.
29. Podľa § 442 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).
30. Podľa § 444 Občianskeho zákonníka pri škode na zdraví sa jednorazovo odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.
31. Podľa § 445 Občianskeho zákonníka strata na zárobku, ku ktorej došlo pri škode na zdraví, uhradzuje sa peňažným dôchodkom; pritom sa vychádza z priemerného zárobku poškodeného, ktorý pred poškodením dosahoval.
32. Podľa § 447 Občianskeho zákonníka náhrada za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti poškodeného alebo pri invalidite sa posúdi a suma tejto náhrady sa určí rovnako ako suma úrazovej renty podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení.
33. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z. z. náhrada za bolesť sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná zistenému poškodeniu na zdraví, priebehu liečenia alebo odstraňovaniu jeho následkov.
34. Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z. z. náhrada za bolesť sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/437/20140801>>). Sadzby bodového hodnotenia za bolesť sú ustanovené v prílohe č. 1 v I. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/437/20140801>> a III. časti <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/437/20140801>>.
35. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z. z. náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná povahe následkov a ich predpokladanému vývoju, a to v rozsahu, v akom sú obmedzené možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti.
36. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z. z. náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/437/20140801>>). Sadzby bodového hodnotenia za sťaženie spoločenského uplatnenia sú ustanovené v prílohe č. 1 v II. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/437/20140801>> a IV. časti <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/437/20140801>>.

37. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z. z. pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku.

38. Podľa § 5 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z. z. výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje sumou 2 % z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu podľa odseku 1, za jeden bod a výsledná suma sa zaokrúhli na najbližšie celé euro smerom nahor.

39. Podľa § 8 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z. z. lekársky posudok sa vydáva, len čo zdravotný stav poškodeného možno považovať za ustálený; ak ide o sťaženie spoločenského uplatnenia, spravidla až po uplynutí jedného roka od poškodenia na zdraví.

40. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

41. Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadostučinenie.

42. Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

43. Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

44. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej. Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

45. Podľa § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20190130>>. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

46. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

47. Podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

48. Podľa § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

49. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

50. Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že konaním žalovaného, ktoré bolo kvalifikované ako trestný čin, bola žalobcovi spôsobená škoda na zdraví. Nakoľko však žalovaný vzniesol námietky premlčania jednotlivých žalobou uplatnených nárokov, súd sa v prvom rade zaoberal nimi. Čo sa týka práva na náhradu škody, § 106 Občianskeho zákonníka stanovuje dvojitú kombinovanú premlčaciu dobu a to subjektívnu a objektívnu. Začiatok každej z nich je však stanovený samostatne a to tak, že objektívna premlčacia doba plynie od škodovej udalosti a subjektívna odo dňa, kedy sa poškodený dozvie o škode

a o tom, kto za ňu zodpovedá. V prípade škody na zdraví však neexistuje žiadna objektívna premlčacia lehota.

51. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že právo na náhradu škody sa podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode (nielen o tom, že mu škoda vznikla, ale aj o tom, aký je jej rozsah) a tiež o tom, kto konkrétne za škodu zodpovedá. Žalobca viazal tento okamih na právoplatnosť trestného rozkazu, nakoľko má za to, že až týmto rozhodnutím sa dozvedel kto konkrétne za škodu zodpovedá. Žalovaný mal však za to, že žalobca disponoval informáciou ohľadom zodpovednostného subjektu už pri svojej výpovedi v rámci trestného konania dňa 10.09.2015, keď tento uviedol, že mu telefonovala Nikol (priateľka žalovaného) a tejto do telefónu uviedol, že mu ruku zlomil jej frajer (žalovaný). Z uvedeného má žalovaný za to, že žalobca osobu škodcu poznal už nasledujúci deň po útoku, t. j. 26.01.2015.

52. Podľa názoru súdu sa poškodený dozvie o tom, kto za škodu zodpovedá hneď, ako získa informáciu, na základe ktorej si môže urobiť úsudok o osobe konkrétneho škodcu, teda len čo získa vedomosť o skutkových okolnostiach rozhodujúcich pre vymedzenie zodpovedného subjektu. Nemusí ísť pritom o zistenie a istotu v bežnom slova zmysle, postačuje, aby skutkové okolnosti, ktorými poškodený disponuje, boli spôsobilé urobiť záver o tom, kto zodpovedá za škodu, ktorá mu vznikla. Rozhodujúcim je teda to, kedy sa o takých skutkových okolnostiach preukázateľne dozvedel a nie či a kedy si na ich základe utvoril právny záver o zodpovednosti určitej osoby. O osobe, ktorá mu zodpovedá za vzniknutú škodu, sa poškodený dozvie v okamihu, kedy dostane informáciu, na základe ktorej si môže urobiť svoj úsudok o osobe konkrétneho škodcu; deň právoplatnosti trestného rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté o vine obžalovaného (škodcu), sa bez všetkého nepovažuje za deň, kedy sa poškodený dozvedel o osobe škodu. (Ro NS ČR z 30.09.2003, spis. zn. 25 Cdo 871/2002). Vzhľadom na uvedené nie je preto podľa názoru súdu nutné viazať okamih, kedy sa žalovaný dozvedel o osobe škodcu, na právoplatné rozhodnutie v trestnom konaní a teda viazať okamih začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby na právoplatnosť trestného rozkazu. Z výpovedí žalovaného v rámci trestného konania je jasné, že žalobca poznal osobu škodcu (žalovaného) hneď druhý deň po incidente pred barom.

53. Pri nárokoch na náhradu škody na zdraví sa jedná o samostatné nároky, pri ktorých plynie vlastná premlčacia doba. Preto sa súd jednotlivými nárokmi žalobcu zaoberal jednotlivo. Plynutie premlčacej doby však môže byť brzdené rôznymi spôsobmi. V prípade spočívania (dočasného zastavenia premlčacej doby) premlčacia doba neplynie, ale po jeho odpadnutí pokračuje. V tomto prípade premlčacia doba spočívala odo dňa 30.11.2015, kedy si žalobca uplatnil právo na náhradu škody v trestnom konaní a to pred skončením vyšetrovania pri študovaní vyšetrovacieho spisu, do 28.01.2016, kedy nadobudol právoplatnosť trestný rozkaz Okresného súdu Pezinok, spis. zn. 1T/92/2015 zo dňa 28.12.2015. Trestným rozkazom bol žalobca odkázaný so svojim nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. Ku škode došlo zo dňa 23.01.2015 na 24.01.2015 a došlo k nej úmyselným konaním žalovaného. Žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody v rámci trestného konania dňa 30.11.2015, teda v dvojročnej subjektívnej lehote podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, najneskôr si nárok na náhradu škody žalobca uplatnil dňa 26.01.2018 a to podaním žaloby v civilnom konaní.

#### 54. Strata na zárobku

Pri nároku na náhradu škody na zárobku počas PN začala dvojročná subjektívna premlčacia doba žalobcovi plynúť od okamihu, kedy sa žalobca dozvedel o výške škody, tzn. kedy mu sociálna poisťovňa vyplatila posledné nemocenské dávky. Z priloženého potvrdenia o výške vyplatených dávok zo dňa 23.03.2015 vyplýva, že nemocenské boli žalobcovi vyplácané v období od 24.01.2015 do 22.03.2015. Subjektívna premlčacia lehota na uplatnenie nároku na náhradu straty na zárobku začala plynúť najneskoršie dňom, kedy bola žalobcovi vyplatená posledná dávka nemocenského t. j. dňom 22.03.2015. Ak zoberieme do úvahy, že najneskôr bola nemocenská dávka žalobcovi vyplatená dňa 22.03.2015 (po skončení PN), začiatok premlčacej doby je datovaný najneskôr dňom 23.03.2015. Premlčacia doba v čase od 30.11.2015 do 28.01.2016 podľa § 112 Občianskeho zákonníka spočívala. Navrhovateľ podal žalobu dňa 26.01.2018, teda nárok na náhradu škody za stratu na zárobku je v tomto prípade premlčaný.

#### 55. Náhrada bolestného

V zmysle § 8 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z. z. lekársky posudok sa vydáva, len čo zdravotný stav poškodeného možno považovať za ustálený; ak ide o sťaženie spoločenského uplatnenia, spravidla až po uplynutí jedného roka od poškodenia na zdraví. Na základe uvedeného má súd za to, že zdravotný stav žalobcu bolo možné považovať za ustálený dňom ukončenie PN žalobcu a nie ako uvádza žalobca, že tomu tak bolo až po uplynutí jedného roka od poškodenia na zdraví. Uvedené by sa vzťahovalo na prípady, ak by v dôsledku trestného činu žalovaného došlo k takému poškodeniu zdravia žalobcu, ktoré by spôsobilo sťaženie spoločenského uplatnenia žalobcu. Z predloženého lekárskeho posudku žalobcom však vyplýva, že jeho zdravotný stav bol bodovaný a hodnotený len čo sa týka bolestného, takže k sťaženiu spoločenského uplatnenia zraneniami spôsobenými zo strany žalovaného nedošlo. Aj znalec z odboru zdravotníctvo - farmácia Prof. MUDr. Jozef Lohnert CSc., ktorý v trestnom konaní vypracoval znalecký posudok č. 43/15 v tomto konštatoval, že priemerná a primeraná celková doba potrebného liečenia je cca 35 maximálne 42 dní. Znalec sa vyjadril aj k dĺžke PN žalobcu, ktorú považoval za neprimeranú zraneniu a biologicky nedôvodnú. Mal za to, že s veľkou pravdepodobnosťou, ak by liečenie prebiehalo konzervatívnym spôsobom, bolo by ku dňu vypracovania znaleckého posudku (t. j. 10.03.2015) už ukončené. V neposlednom rade znalec uviedol, že žalobca nebol žiadnym závažným a podstatným spôsobom obmedzený v obvyklom spôsobe života a tiež, že zranenie nezanechá žiadne trvalé následky hodnotené podľa vyhlášky č. 32/1965 Zb. v zmysle neskorších znení Vyhlášky č. 84/1967 Zb., Vyhlášky č. 78/1981 Zb., Vyhlášky č. 47/1995 Zb. a v súčasnosti platného zákona č. 437/2004 Z. z.

56. V dôsledku spôsobeného úrazu bol žalobca PN od 24.01.2015 do 22.03.2015. Už dňa 23.03.2015 sa teda zdravotný stav žalobcu považoval za ustálený a už vtedy mal žalobca požiadať o vypracovanie lekárskeho posudku na bodové ohodnotenie jeho bolesti, na základe ktorého by bolo možné určiť výšku náhrady za bolesť. Odhliadnuc od toho, dvojročná subjektívna premlčacia lehota na náhradu za bolesť začína plynúť dňom ukončenia liečebného procesu, teda podľa názoru súdu táto začala plynúť dňa 23.03.2015. Od 30.11.2015 do 28.01.2016 lehota podľa § 112 Občianskeho zákonníka spočívala. Navrhovateľ podal žalobu dňa 26.01.2018, teda nárok na náhradu za bolesť je v tomto prípade premlčaný. Čo sa týka nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia, v lekárskom posudku predloženom žalobcom nebolo zo strany lekárky MUDr. Tatiany Sallaiovej hodnotené sťaženie spoločenského uplatnenia, nakoľko predmetným úrazom žalobcu nedošlo k takej ujme na zdraví, ktorá by mala za následok sťaženie jeho spoločenského uplatnenia. Preto aj argumentácia žalobcu, že jeho zdravotný stav bol ustálený rok po skončení PN a to ku dňu 22.03.2016 je nesprávna.

#### 57. Náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch

Žalobca si v konaní uplatnil aj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Túto však nijakým spôsobom nešpecifikoval, neodôvodnil a ani nepreukázal, v čom by mala jeho nemajetková ujma spočívať. Na vyjadrenie žalovaného, že tento nárok považuje za bezpredmetný, ako aj na jeho upozornenie, že platná legislatívna úprava nijakým spôsobom neupravuje možnosť, že by si poškodený, ktorý utrpel škodu na zdraví, mohol uplatňovať aj úhradu nemajetkovej ujmy, žalobca poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu spis. zn. 7Cdo/65/2013, v ktorom tento zhrnul, že rámec špeciálnej úpravy odškodnenia ujmy na zdraví fyzickej osoby nezahŕňa aj ochranu osoby dotknutej neoprávneným zásahom i práva na súkromný a rodinný život, čiže ten, kto utrpí škodu na zdraví, môže v zmysle platnej právnej legislatívy a ustálenej judikatúry požadovať i nárok na náhradu nemajetkovej ujmy. Uvedeným však žalobca len preukázal, že je možné, aby ten, kto utrpel škodu na zdraví, požadoval i nárok na náhradu nemajetkovej ujmy. Aj proti tomuto nároku žalobcu vzniesol žalovaný námietku premlčania.

58. Pri náhrade nemajetkovej ujmy v peniazoch je premlčacia doba stanovená v § 101 a jedná sa o všeobecnú trojročnú premlčaciu dobu. Táto začína plynúť dňom, kedy došlo k udalosti určujúcej začiatok plynutia premlčacej doby. V tomto prípade je o čosi zložitejšie určiť deň, kedy došlo k začiatku plynutia premlčacej doby. Mohlo by sa jednať o deň, kedy došlo k útoku žalovaného na žalobcu, t. j. najneskôr deň 25.01.2015. Trojročná premlčacia doba na uplatnenie si nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch by tak uplynula dňa 25.01.2018. V tomto prípade nedošlo k spočívaniu plynutia premlčacej doby, nakoľko si žalobca nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v rámci trestného konania neuplatnil. V trestnom konaní bolo zo strany žalobcu uplatnené len zadostučinenie. Vzhľadom na uvedené by súd mohol považovať predmetný nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch za premlčaný. Súd je však v tomto prípade skôr názoru, že k začiatku plynutia premlčacej doby došlo o čosi neskôr a tento deň nie je viazaný na škodovú udalosť. Za začiatok plynutia trojročnej premlčacej lehoty možno podľa názoru súdu považovať skôr deň, keď žalobca opätovne nastúpil po PN do práce (t. j. dňa 23.03.2015) a kedy mohol začať reálne pociťovať zmenu jeho doterajšieho stavu k horšiemu. Vzhľadom

na uvedené by trojročná premlčacia doba uplynula dňa 23.03.2018. Námiatku premlčania žalovaného vo vzťahu k nároku na náhradu nemajetkovej ujmy považuje súd z uvedeného dôvodu za nedôvodnú.

59. Žalobca podaním zo dňa 04.02.2019 uviedol, aký dopad malo konanie žalovaného na jeho spôsob a kvalitu života, na jeho spoločenské a rodinné vzťahy. Uviedol, že v čase útoku pracoval v pokerovom klube. Po protiprávnom zásahu bol dočasne PN, čo znamenalo, že si zamestnávateľ musel nájsť náhradu. Po skončení PN a po nástupe do práce v podvedomí trýpol, či sa nemôže zopakovať podobná udalosť, ruka žalobcu po úraze už nebola v takej istej kondícii ako predtým. V dôsledku uvedeného utrpelo sebavedomie žalobcu a jeho pracovná povosť, keďže mu bolo odmietnuté pokračovať v práci v takom rozsahu, ako robil pred úrazom. Pracovný výkon z dôvodu zlomenej ruky už nebol taký, aký zamestnávateľ požadoval, čo žalobca znášal veľmi zle. Na základe uvedených skutočností a vnútorného prežívania negatívnych dopadov úrazu sa preto rozhodol hľadať si prácu inde. Jeho snaha však nebola úspešná, čo ho vrhlo do ešte väčšej depresie a tak sa žalobca rozhodol odísť do zahraničia. Škoda na zdraví teda spôsobila žalobcovi veľké fyzické a psychické ťažkosti v jeho osobnom živote. Na pojednávaní konanom dňa 01.10.2019 žalobca navyše doložil aj čestné vyhlásenie p. Richarda Fornera, kamaráta žalobcu, ktorý v tomto uviedol, že bol svedkom ťažkých chvíľ, ktoré žalobca po utrpenom zranení prežíval. Ďalej vo vyhlásení uviedol, že žalobcu sprevádzali depresie, ktoré ho nakoniec donútili odcestovať zo Slovenska a hľadať si pracovné príležitosti v Anglicku.

60. Každá fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy. Za zásah do tohto práva je považované každé konanie ale aj opomenutie, ktoré je objektívne spôsobilé zasiahnuť do osobnosti fyzickej osoby. Zásah do práva na ochranu osobnosti je konanie smerujúce k určitej zmene oproti súčasnému stavu. Zásah musí znamenať zmenu súčasného stavu k horšiemu. Ustanovenia Občianskeho zákonníka v §11 až §13 dávajú oporu pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy za zásah do osobnosti fyzickej osoby aj v dôsledku ublíženia na zdraví. Nemajetkovou ujmou v zmysle ustanovenia § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka je taká ujma, ktorá sa premieťa do psychickej sféry fyzickej osoby a do jej postavenia v spoločnosti. Takáto ujma sa teda bezprostredne nepremieťa do fyzickej integrity ani do majetkovej sféry fyzickej osoby. Zmyslom náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch v zmysle ustanovenia § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka je dosiahnuť vyváženosť miery ujmy na hodnotách ľudskej dôstojnosti s konkrétnym finančným vyjadrením náhrady takej nemajetkovej ujmy a s prihliadnutím na všetky okolnosti konkrétneho prípadu, a tým účinne vyvážiť a zmierniť nepriaznivý následok neoprávneného zásahu a poskytnúť čo najúplnejšiu a najúčinnjšiu občianskoprávnu ochranu osobnosti fyzickej osoby. Podmienkou priznania náhrady nemajetkovej ujmy z titulu neoprávneného zásahu do osobnostnej sféry žalobcu je však to, aby intenzita a okolnosti takéhoto zásahu odôvodňovali priznanie finančného zadostučinenia, keď by sa iná nemateriálna forma satisfakcie javila ako nedostatočná. Pri náhrade nemajetkovej ujmy musí byť preukázané, že sú tu okolnosti preukazujúce, že v konkrétnom prípade nestačí zadostučinenie podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka a to najmä z hľadiska intenzity, trvania a rozsahu nepriaznivých následkov vzniknutých žalobcovi vzhľadom na jeho postavenie v rodine a spoločnosti. Podmienkou úspešného uplatnenia práva na primerané zadostučinenie v citovaných ustanoveniach je skutočnosť, že došlo k neoprávnenému zásahu a skutočnosť, že tento zásah bol objektívne spôsobilý privodiť ujmu na právach chránených ustanovením § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka. Obe podmienky musia byť splnené, aby vznikol právny vzťah, obsahom ktorého je právo fyzickej osoby domáhať sa ochrany. Pre určenie výšky primeraného zadostučinenia v peniazoch sú stanovené dve kritéria, z ktorých súd musí vychádzať, a to sú závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy a okolnosti, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo. Podľa názoru súdu v danom prípade jednoznačne došlo k zásahu do osobnostného práva žalobcu na zdravie a telesnú integritu fyzickým útokom spôsobeným žalovaným, o čom svedčí trestný spis aj lekárske správy. Následky však podľa názoru súdu súvisia len s tým, že v období od 24.01.2015 do 22.03.2015 bol žalovaný PN. V uvedenom prípade nebolo konštatované, že by došlo k sťaženiu spoločenského uplatnenia žalobcu a teda zranenia žalobcu, ktoré mu spôsobil žalovaný, nezanechali žiadne následky („závažnosť vzniknutej ujmy“). Posúdiac okolnosti daného poškodenia zdravia žalobcu a dopad tejto udalosti na súkromný a rodinný život žalobcu dospel súd k záveru, že uplatnený nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch je v celom rozsahu nedôvodný. Z uvedeného dôvodu preto peňažná satisfakcia v tomto prípade neprichádza do úvahy. Žalobca síce tvrdí, že jeho ruka už nie je ako predtým a zároveň, že mal v súvislosti s útokom a poškodením zdravia psychické problémy, avšak toto svoje tvrdenie nijakým spôsobom nepreukázal. Je teda potrebné súhlasit s tvrdeniami žalovaného o tom, že morálne zadostučinenie z jeho strany by v danom prípade bolo

postačujúce. Súd považuje za potrebné konštatovať, že právo na primerané finančné zadosťučinenie je vyhradené pre tie prípady, keď intenzita zásahu do súkromného a rodinného života dotknutej osoby je značná a nenapraviteľná, napr. v prípade smrti blízkej osoby, vážneho alebo pretrvávajúceho narušenia rodinných väzieb, alebo v prípade vážnych doživotných následkov. V danom prípade však došlo len k prechodnému vplyvu útoku na súkromný život žalobcu, ktorý nebol dlhodobejšie obmedzený v pracovnej oblasti a žalobca sa po čase znova vrátil k svojim pracovným aktivitám.

61. Náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch môže súd priznať len vtedy, ak má dostatočne preukázané, že došlo ku skutočnému zníženiu dôstojnosti, vážnosti alebo postavenia poškodeného v spoločnosti. Toto navyše musí mať značnú intenzitu. Na základe uvedeného má súd za to, že vykonaným dokazovaním nebolo zo strany žalobcu unesené dôkazné bremeno vo vzťahu k tvrdeniu, že konaním žalovaného vznikla žalobcovi nemajetková ujma, ktorú v rámci konania požadoval uhradiť vo výške 2.000 EUR. Jeho tvrdenia o jeho psychickom stave ako aj predložené čestné vyhlásenie totiž nepreukazujú, že by došlo k takému závažnému zásahu do osobnostných práv žalobcu, ktoré by odôvodňovalo priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch.

62. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

63. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

64. O trovách konania by súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že nárok na náhradu trov konania by priznal žalovanému, nakoľko bol v konaní plne úspešný. Vzhľadom k tomu, že žalovaný sa v priebehu konania vyjadril, že sa v jeho prípade jedná o právne zastúpenie pro bono a že si nárok na náhradu trov konania v prípade svojho úspechu v spore uplatňovať nebude, súd rozhodol tak, že mu nárok na náhradu trov konania nepriznal.

65. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku vydaným vyšším súdnym úradníkom.

#### **Poučenie:**

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.